

clàssica | OSV

Del clarinet al somni

► **Programa:** Obres de Copland i Txaikovski, per l'Orquestra Simfònica del Vallès, Pablo González, director. Vicente Alberola, clarinet.
Lloc i dia: Sèrie Concerts Simfònics al Palau (Barcelona). Dissabte 4 d'octubre.

JORDI MALUQUER

La relativa novetat del concert que comentem era la interpretació del concert per a clarinet i orquestra d'Aaron Copland, d'origen rus i família jueva (es deien Kaplan). Que després de viatjar molt, va acabar el perfeccionament dels seus estudis de piano a París amb Ricard Vinyes i va optar per americanitzar-se, tot i que sentint-se molt lliure a l'hora de compondre. El seu *Salón México* és la seva obra més popular. Nascut a Nova York el 1900, va viure 90 anys i el cèlebre clarinetista de jazz Benny Goodman va encarregar-li un concert. Enllestit el 1948, el va trobar molt difícil i va trigar dos anys a interpretar-lo. És una obra magnífica que necessita un molt bon clarinet i una orquestra de corda excepcional. El clarinetista valencià Vicente Alberola, solista de la Orquestra Sinfónica de Madrid va tenir una molt bona actuació, i en canvi la corda de violins i violes, en especial després de la cadència, va deixar clar que el so conjunt s'hauria d'haver treballat més. El piano, que intervé per reblar la lluminositat del conjunt, com un instrument més, ens va semblar massa discret i sense la tímbrica adequada.

● «Salón México» d'Aaron Copland, una obra magnífica, necessita un molt bon clarinet i una orquestra de corda excepcional

Com passa sovint, un va a un concert per una cosa i se'n troba una altra que la supera. En aquest cas, un primer temps extraordinari de la *Simfonia núm 1, op 13 «Somnis d'hivern»* de Txaikovski. De la batuta de Pablo González en va sortir una versió treballada, ben compresa i transmesa a l'orquestra de manera eficient. Els dos primers moviments que el compositor subtitula *Somnis durant un viatge d'hivern* i *País lúgubre, país bromós*, ens van arribar en tota la seva profunditat. El *scherzo-allegro scherzando* i el final, *adante lugubre-allegro moderato*, van completar la bona impressió. L'orquestra va aplaudir insistentment el director, que no va voler aixecar-se en dues ocasions per tal que fos ell qui rebés l'homenatge del públic.

Ara, la mateixa sèrie de l'OSV ens convoca, el 22 de novembre, amb l'Orfeó Donostiarra i la direcció de Sainz Alfaro, a un concert amb cors de les òperes de Verdi i Puccini. I els dies 20 i 21 de desembre, al tradicional concert de valsos i danses dirigit per Salvador Brotons.